



*butlletí*

# PA DE SANT ANTONI

Num. 4 Any 1

Quaresma 2017

[padesantantoni.com](http://padesantantoni.com)



La bellesa que emana de la figura de Jesús és molt especial perquè, com les millors obres d'art, no subjuga sinó que atorga llibertat. La seva contemplació dóna goig, alegria de l'ànima; i el seu seguiment, a l'intentar seguir-lo, en lloc de fatiga, sembla regalar-nos el repòs de l'esperit, com si el deixar-nos atraure per ell ens fes cada cop més lliures i espontanis.



## SANT ANTONI DE PÀDUA I LA QUARESMA

L'espiritualitat franciscana ha destacat sempre la humanitat de nostre Senyor Jesucrist. L'ha contemplat profundament i n'ha tret la gran lliçó de què no és el sofriment el que salva sinó el gran AMOR que acompanya el sofriment i la mort de Jesús en creu.

El temps de Quaresma ha estat sempre un temps propici perquè el cristià s'emmiralli en aquest gran amor de Jesús, hi contrasti la seva pròpia vida, i s'adoni de la urgent necessitat d'una personal conversió a aquest Jesús, Senyor, que ens estimà fins a l'extrem.

Sant Francesc d'Assís aprofitava el temps quaresmal per meditar, contemplar i aprendre la gran lliçó d'amor que Jesús ens deixà amb la seva passió, mort i resurrecció. Aprengué que l'amor als altres i a Déu comporta sovint renúncies, sofriment i sacrificis. I així volgué que ho visquessin també els seus frares, tot cercant una vertadera conversió de vida.

Sant Antoni de Pàdua, fill-germà de sant Francesc, pouà d'aquesta espiritualitat. Les seves virtuts, la seva capacitat intel·lectual com a professor de Teologia i la seva missió de gran coneixedor i predicador de l'Evangeli, el portaren a viure i a ajudar a viure els altres el vertader sentit de la Quaresma.

Sabem, per exemple, que del 5 de febrer al 23 de març de 1231 (l'any que va morir), Antoni predicà la Quaresma a Pàdua, cada dia un sermó, amb catequesis i hores de confessions. Fou tan admirable aquella missió quaresmal, que les seves forces i la seva salut restaren afeblides, però els fruits evangèlics de conversió foren nombrosos.

El missatge de molts dels seus sermons desafiaven els vicis socials del seu temps, en forma especial l'avarícia i la pràctica de la usura. Les seves paraules i obres davant les multituds que acudien a escoltar-lo, reconduïen a la pau fraterna els qui vivien en greus desavinences; feia restituir el que s'havia sostret amb la usura i la violència; induïa a confessar els pecats a una multitud tan gran d'homes i dones, que no



donaven a l'abast per a escoltar-los ni els religiosos, ni altres sacerdots que en bon nombre l'acompanyaven.

Avui també Sant Antoni ens convida a viure en profunditat i autenticitat la conversió personal a l'Evangelí en aquest temps de la Quaresma de 2017. El mateix Sant Antoni ens diu: *"El gran perill del cristià és predicar i no practicar, creure però no viure d'acord amb el que es creu"*. Pensem que la Quaresma no té sentit sense la Pasqua. Bona i joiosa Pasqua de Resurrecció a tots!

*Francesc Linares Cerezuela, ofm*



*Mort de sant Antoni. Els treballs de la Quaresma desgastaren un físic ja exhaust. Després de la Pasqua aapta retirar-se a **Camposampiero** (poblet a pocs quilòmetres de Pàdua).*



### TRAS LA HUELLA DE CRISTO



Al examinar la vida y los testimonios que dejaron algunos de nuestros grandes Santos, sentimos que el hecho de emprender un camino de tipo espiritual no es una idea absurda o desatinada. Dios nos está llamando y nos ofrece su mano y su refugio. Cuando la noche se cierne sobre el mundo y la oscuridad lo anega todo, el hombre, perdido en la negrura, busca a Dios. Dios y su

Hijo Jesús es la luz que desciende sobre el corazón herido y lacerado del hombre, convirtiéndose en su bálsamo y su remedio.

Jesús, hecho hombre, se convirtió en nuestro Redentor y con su muerte en la Cruz y su Resurrección salvó al alma humana del pecado. Santos como San Francisco de Asís y San Antonio de Padua siguieron, fielmente, los dictados del Evangelio y se embarcaron en un camino espiritual que tenía como punto de referencia todo el testimonio que Jesús nos legó.

Tanto Francisco como Antonio abrazaron la Santa Pobreza. Francisco, que había nacido en una familia adinerada, desdeñó de su opulencia y siguió, al igual que lo haría Antonio, la senda, áspera y arriesgada del espíritu.



Cuando alguien tiene el profundo convencimiento de haber sido llamado a una vida más alta, todo lo demás carece de importancia. En este mundo de hoy, olvidamos fácilmente al prójimo. Estamos tan abismados en nuestros quehaceres egoístas que descuidamos aquellas hermosas lecturas de la vida que nos transmitieron los Santos.

Hay que vivir de cara a los demás y entender que esta actitud genera amor y que la suavidad de este amor es lo único que nos vamos a llevar de esta vida. Sigamos, pues, el ejemplo de los Santos Franciscanos y de todos los Santos y apostemos por la gracia que Cristo sembró en nosotros, Sigamos, como ellos lo hicieron, el Santo Evangelio y caminemos, alegres, tras la huella de Cristo, volviendo la mirada hacia los desheredados y olvidados de este mundo. Dios nos recompensará.

*Pedro Zacarías*

*Franciscà seglar*

Durant els primers mesos de l'any, a l'obra social del Pa de Sant Antoni s'han acostat moltes famílies necessitades d'ajuda, per fer front al lloguer del seu habitatge.

Conscients, des d'aquest servei social, de la importància que per al bon ambient familiar i per a la integració social te que les famílies disposin d'un habitatge digne. Se'ls ha ajudat en la mesura que ens ha estat possible, donat el gran cost que aquesta ajuda suposa, us demanem que segons les vostres possibilitats col·laboreu en aquest servei social.

Moltes gracies!



### REGALS DE JESÚS A LA CREU



Del pecat més gran de tota la humanitat, que fou matar a Jesucrist fet home, en sortí l'acte d'amor més gran de Déu: donar la seva vida terrena per a la salvació de tots.

Jesús dóna el seu Cos i la seva Sang al final del sopar, que feia amb els seus deixebles

per celebrar la Pasqua, i per poder renovar, cada vegada que partim el Pa i bebem la seva Sang, el sacrifici diví d'amor a tots els homes i dones de tots els temps i de tots els llocs de la terra, la nostra Redempció.

Després de sopar, a l'hort, mentre tots dormien, Jesús pregava al Pare, dient-li, entre d'altres coses, que es fes la seva voluntat... La gran tristesa, que en aquells moments d'amargor envaïa la seva ànima, va encetar el seu cruel martiri..., la seva preciosíssima Passió, i, malgrat tot, els homes seguiran pecant i condemnant-se, essent aquest el veritable motiu de la seva agonia...

Mentre el Bon Jesús era a la Creu, oferí tres regals més als homes de bona voluntat:

El primer regal va ser el perdó dels seus botxins, perdó que va eixamplar fins arribar a tots els botxins de tots els temps, que som els pecadors. Regal de perdó universal atorgat a tot home i dona que s'hi vulgui acollir.



A més de totes les impertinències, insults, injúries... de tots aquells que passaven davant de Jesús crucificat, Crist clavat a la Creu ha de suportar tots els impropis d'un dels lladres que pateix la mateixa sort que Ell. L'altre, mentre agonitza, li diu: "Senyor, recorda't de mi quan arribis al teu regne". La resposta de Jesús no es feu esperar: "En veritat t'ho dic, avui mateix seràs amb mi al Paradís", vet aquí el segon regal: l'obertura del Paradís a tots aquells lladres que, volent-hi entrar, esdevenen bons lladres, és a dir, a tota la humanitat penedida, car tots som o hem estat "lladres", en un moment o altra de les nostres vides, de la glòria de Déu...

Quin és el tercer regal de Jesús a la Creu ? És sant Joan que ens el fa saber: Diu Jesús a la seva Mare: "Dona, aquí tens el teu Fill", referint-se a en Joan, i a en Joan li diu: "Fill, aquí tens la teva Mare". Al donar Jesús la seva Mare a en Joan, la dóna a tota la humanitat, i, alhora, entrega tota la humanitat al Cor Immaculat de la seva pròpia Mare...

Ben aviat Jesús marxarà d'entre nosaltres, ens ha dit de paraula i d'obra que ens estima com ningú mai no ens ha estimat... Amb un gran crit ens diu: "Tinc set". Te set del nostre amor, vol, desitja que l'estimem. "Tinc set" és molt més profund que dir "Us estimo", ens estima tant que mai comprendrem l'abast de l'amor de Déu Amor. Només Maria, la Mare, coneix la intensitat i la profunditat d'aquest desig d'amor del seu Fill...

Després, Jesús clavat en Creu, expira: "Tot s'ha complert"... Se'n va amb el Pare... Ens ha fet plenament lliures, si volem, ja no som esclaus del pecat...

Gràcies, gràcies, gràcies, Bon Déu estimat.

*Balbina Birba*



### SERMÓ DE SANT ANTONI DE PÀDUA, LA VERA CREU



*El sant de Pàdua sabia com interessar als seus oients, que estaven ansiosos de conèixer històries fascinants i simbòliques. Per això, el 3 de maig, en el sermó amb motiu de l'antic aniversari del descobriment de la "Vera Creu" de santa Elena, introdueix la història popular de la fusta de "la Creu", adjuntant-lo amb el patíbul de Jesús i l'arbre del Jardí de l'Edèn.*

Es llegeix a la història dels grecs que quan Adam es posa malalt, envia el seu fill Set a buscar-li certa medicina. Set, a l'arribar a les proximitats del Jardí de l'Edèn, li digué a l'àngel, que el mirava a través de la porta, que el seu pare estava malalt.

L'àngel tallà una branca de l'arbre del que Adam, contra l'ordre de Déu, havia menjat del fruit, i li donà a Set dient-li: "Quan aquesta branca doni fruit, el teu pare es curarà".

Però Set, quan torna, troba a Adam, el seu pare, ja mort i enterrat: aleshores planta la branca prop del seu cap, i la branca creixé i es tornà un arbre majestuós.

Es diu que després de molt de temps, la reina de Saba veié aquell arbre "en el regne de Salomó". És, durant el seu retorn a les seves terres, que escriví a Salomó allò que no havia tingut el valor de dir-li en persona: que havia vist a la casa del bosc un gran arbre, en el qual havia de ser





penjat un home, que, per la seva mort, els jueus es veurien arruïnats incloent-hi les seves terres i el seu poble.

Salomó, impressionat i ple de por, feu tallar aquell arbre i l'enterrà en les profunditats de la terra, precisament en el lloc on després fou excavada la piscina esmentada Probàtica. A l'aproximar-se el temps de la vinguda de Crist, el tronc florí dintre l'aigua, i des d'aquell moment l'aigua de la piscina començà a agitar-se amb la baixada de l'àngel.

En el dia de la Preparació (Divendres Sant) els jueus buscaven un tronc sobre on clavar el Salvador: i finalment el trobaren en la piscina, el transportaren fins el calvari y allí hi clavaren Crist. Així, aquesta **fusta donà el seu fruit**, i és en virtut d'això que Adam recuperà salut i salvació. Aquest tronc, després de la mort de Crist, fou novament sepultat en les profunditats de la terra. Després d'un llarg temps, fou trobat per santa Elena, mare de Constantí: per això la festa es diu "Invenció (descobriment) de la santa Creu".

Aquest és, aleshores, **l'arbre que donà finalment el seu fruit**. Diu l'esposa del Càntic dels Càntics: "com el pomer entre els arbres silvestres, així el meu estimat entre els mossos. "em ve de gust seure a la seva ombra el seu fruit m'és dolç al paladar".

I Jeremies: Nostre alè és vital, l'ungit de Yahvé, queda pres en les seves fosses; aquell de qui dèiem: "A la seva ombra viurem entre les nacions!" La cremor del sol, és a dir, el suggeriment del diable o la temptació de la carn, que afligeixen l'home, han de refugiar-se immediatament sota l'ombra del preciós arbre i seure aquí, humiliar-se, perquè només aquí hi ha refrigeri i remei especial contra la temptació. El diable, que per causa de la creu ha perdut el seu poder sobre el gènere humà, te terror d'acostar-se a la creu.

*(San Antonio de Pàdua, Sermones, Inv. S. Cruz, §8)*



## DAVANT LA CREU



Des del capdamunt de la Creu, lloc cruel i inhumà, mirador de marginats però a l'hora lloc privilegiat per contemplar la vida i per fer-se pobre entre els pobres, Nostre Senyor ens està deslliurant de l'esclavatge del pecat.

Jesús, amb el cap inclinat vers la nostra humanitat, ens mira amb la claror de la seva mirada, una mirada lliure, no segada pel dolor, il·luminada per l'amor,

mentre que de la Creu brolla la misericòrdia del Pare.

Amb els seus braços estesos ens crida, ens abraça i ens acompanya vers el Pare del Cel. Amb la Creu ens ha obert les portes de la Casa Eterna del Pare.

La seva contemplació ens proporciona gran goig i alegria a la nostra ànima. Però, també un profund dolor pels nostres pecats, les nostres debilitats, la manca de compromís i les nostres traïcions.

El nostre penediment davant la Creu, creix en els nostres cors al deixar-nos atreure per Ell, quan intentem seguir-lo, ens regala el repòs de l'esperit, i al deixar-nos anar amb tota confiança, entre els seus braços, ens fa cada cop més lliures.

*Lluís Viñas*



### DISTRIBUCIÓ AJUTS 2017 1er TRIMESTRE

En el que portem d'any, l'obra social Pa de Sant Antoni, sota la direcció dels frares Franciscans i la gestió dels franciscans seglars ha administrat els seus recursos, fruit de la vostra generositat vers els altres, procurant seguir les directrius del Papa Francesc .

*Cada cristià i cada comunitat estan cridats a ser instruments de Déu per l'alliberació i promoció dels pobres, de manera que puguin integrar-se plenament en la societat; això suposa que siguem dòcils i atents per escoltar el clamor del pobre i socorre'l.*

*L'ajuda que s'ofereix no pot reduir-se mai a gestos filantròpics, sinó que han de ser tangibles expressions de l'amor evangèlic.*

*Els pobres son els destinataris privilegiats de l'Evangeli. S'ha de dir, sense donar-hi voltes, que existeix un vincle inseparable entre la nostra fe i els pobres. No els deixem mai sols.*

*No compartir amb els pobres els propis bens és robar-los i treure'ls-hi la vida. No son nostres els bens que tenim, sinó seus*

S'ha atès un total de	famílies
S'han repartit les ajudes entre:	
- Fundacions d'ajuda solidària	
- Ajudes a Guarderies solidàries	
- Beques a escoles de ideari Cristià	27 famílies
- Escoles especials	2 famílies
- Menjador escolar	13 famílies
- Ajudes llars famílies, lloguers, electricitat, aigua	17 famílies
- Aliments i medicaments	7famílies



## DOMINGO DE PASCUA



Deambulaba por las calles de Jerusalén sin prestar atención más que a su gran tristeza. Pensó en ir al Templo a orar a Dios, pero quería ir estar solo, exento de la obligación de saludar a otras personas. Hubiese querido morir ya, una vez más, la

definitiva, para encontrarse con su amado rabí. ¿Dónde había ido a parar su promesa?

María estaba convencida que lo sucedido aún no había acabado. ¿Cómo qué no?, replicó su hermano. ¿Es qué alguien podía resucitar a quien había tenido el poder de resucitarlo? ¿Existía otra persona, otro profeta igual?

Tanto María como Marta se habían levantado temprano como él, antes del alba. Ninguno había podido dormir en toda la noche. Ellas querían encontrarse con las otras mujeres que habían decidido darle una buena sepultura al rabí. Marta y María se habían encaminado hacia el sepulcro para prestarles su ayuda.

Sí, todo había sucedido muy rápido, ni siquiera había recibido una buena sepultura. Todos tuvieron miedo y todos habían huido. Se consideraba el peor de sus amigos.

Lázaro, sin apenas darse cuenta, se había alejado de la ciudad. Llegó a un hermoso huerto que delataba no sólo un dueño eficiente, sino amor por su trabajo. La composición del huerto desprendía paz, armonía. Una brisa suave y el sol que empezaba ya a calentar le provocaron algo de



sosiego y empezó a rezar. Primero, y en voz alta, pensó en aquellas frases, aquella oración que el rabí les había enseñado, pero enseguida, cuando dijo “santificado sea tu nombre” se detuvo. Cayó de rodillas en el suelo y dijo: “santificado sea también tu Hijo”. Nunca antes se le había ocurrido llamar al rabí de esta manera: ¡Hijo. Hijo!

Acabó de rezar aquella oración, pasó dos largas horas mirando el huerto, dejándose acariciar por la brisa y el sol. Después decidió ir al sepulcro del rabí. Quería ayudar a las mujeres con los óleos y los ungüentos. Las imaginaba todavía atareadas en esa labor o rezando. Quería unirse a ellas. Su gran tristeza estaba desapareciendo.

Recuerda todavía Lázaro aquel camino. Lo recordará todos los días de su vida, cómo, sin saberlo, una gran esperanza empezaba a vivir en su interior. Llegó al sepulcro y la piedra que lo tapaba estaba corrida. Entró dentro del sepulcro y el rabí no estaba. Cayó de nuevo de rodillas y su voz retumbó entre las paredes para elevarse al cielo cuando volvió a decir: “santificado sea tu Hijo”. Y luego añadió: Contigo, por ti y en ti, Hoy, resucitamos todos. Lázaro lloraba de alegría.

*Mercedes Marfa*

La mona, el pastís del diumenge de Resurrecció, era cosa del padrí. Aquesta mona és de pa, de pa de pessic o de xocolata, elaborada en formes diverses on, com a complement s'hi posen ous durs, que darrerament s'han transformat en ous de xocolata. L'ou, té un simbolisme que arrenca de ben antic. Representa el Creador, o sigui Aquell que resumeix en ell mateix tot el que ha estat creat.

Déus vos guard, padrí,  
la Pasqua ha vingut,  
doneu-me la mona;  
i Déu us dô salut.  
Joan Amades





### NOTES

L'obra social *Pa de sant Antoni* col·labora amb altres organitzacions Catòliques que tenen com a fita obrir les nostres portes a qualsevol necessitat i reconèixer en ell el rostre de Crist

#### **FUNDACIÓ ACOLLIDA I ESPERANÇA**

Fundada pel Pare Josep Costa Planagumà ofm, és una entitat sense ànim de lucre dedicada a crear espais d'acollida i atendre persones que pateixen exclusió social, especialment persones afectades pel VIH/sida sense recursos econòmics, personals ni suport familiar.

[www.acollida.org](http://www.acollida.org)

#### **VITA MUNDI**

Aquesta ONG te com a finalitat immediata i present l'objectiu de col·laborar i coadjuvar en labors mèdico-sanitàries, nutricionals i d'escolarització, de forma directa i sense intermediaris, a Guatemala, Índia, Ghana i a la nostra ciutat.

[www.vitamundi.org](http://www.vitamundi.org)

#### **OBRA SOCIAL EMILIA RIQUELME**

Obra social de les Misioneras del Santísimo Sacramento y Maria Inmaculada, dedicada a l'atenció als immigrants, pobres del carrer, transeünts i famílies amb carències. Atenció a les necessitats bàsiques d'alimentació, roba i bossa de treball.

[www.misionerasdelsantisimosacramento.org](http://www.misionerasdelsantisimosacramento.org)

#### **ASSOCIACIÓN PAYPE**

Sus proyectos están dirigidos a la educación y formación de mujeres, ancianos y sobre todo niños en el Perú. Llevan a cabo un proyecto de recogida de alimentos, dada la creciente demanda de alimentos por parte de las familias.

[www.asociacion-paype.blogspot.com.es/](http://www.asociacion-paype.blogspot.com.es/)



"La Quaresma és un desert per on hem de passar, sense tenir gens de por de fer la nostra purificació. I quan vingui l'enemic amb alguna temptació, mai hem de fugir, sinó que ben fort hem de lluitar, i amb l'ajuda del Senyor, aquest combat podrem guanyar, i, així, cap a la Pasqua, estarem en disposició d'anar..."

(BB)

Ens passem la vida parlant de l'amor que el Bon Déu ens té, de tot 'allò que ens dóna i de tot allò que per als seus fills fa i va fer.

I, nosaltres, com podríem cada dia, una miqueta, mimar-lo ? M'agrada tancar els ulls i anar al Gòlgota, una estoneta, a contemplar-lo, i dir-li a cau d'orella, en veu ben baixeta: Senyor, no tinguis por, que el pare, la mare, els meus germans, i aquesta petitesa, que sóc jo, t'acompanyem, i t'estimem..."

(BB)



## Horaris funcions setmana santa

### PA DE SANT ANTONI, OBRA SOCIAL. FRANCISCANS

Carrer CALAF, 16 08021 BARCELONA

Tel. 932092388

www. [padesantantoni.com](http://padesantantoni.com)

facebook: [pa de sant antoni](https://www.facebook.com/padesantantoni)

e-mail: [padesantantoni@gmail.com](mailto:padesantantoni@gmail.com)

#### **Per donatius:**

podeu dirigir-vos als Frares del Santuari a les caixetes de  
sant Antoni del temple o

al Compte núm. : [ES73 2 100 3025 9122 0070 2453](https://www.es7321003025912200702453.com)